

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 6 • ROČNÍK XXIV.

ČERVEN 2018

Foto: Ing. Zdeněk Zálesák

V pátek 27. května si Buchlovce u pomníků padlých připomněly 73. výročí osvobození. Poté následovalo tradiční stavění máje. K těmto událostem se blíže vracíme uvnitř tohoto čísla zpravodaje.

(foto Zdeněk Skalička)

Informace městyse Buchlovice

Výpis z usnesení Rady městyse Buchlovice

č. 65/2018 ze dne 19. 3. 2018

Rada městyse:

- schválila smlouvu č. 1040014576/001 o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene uzavřenou mezi Městyssem Buchlovice a E.ON Distribuce, a.s., České Budějovice pod názvem „Buchlovice, Na Lhotce, Ulrich, úpr. DS“ za cenu 3.600 Kč bez DPH. Předmětem smlouvy je umístění distribuční soustavy – kabel NN a přípojková skříň SS100. Rada pověřila starostu městyse Buchlovice ing. Jiřího Černého podpisem této smlouvy,
- vzala na vědomí nabídku společnosti Olife Energy, a.s., Praha na instalaci dobíjecí stanice pro elektromobily. Rada pověřila ing. Jiřího Černého získáním nezávislých konkurenčních nabídek,
- schválila účetní závěrku Základní školy a Mateřské školy Buchlovice za rok 2017, která vykázala zisk ve výši 164.634,92 Kč. Rada schválila převod celého zisku do rezervního fondu,
- v souladu s ustanovením zákona č. 563/1991 Sb., § 28, odst. 2 schválila roční odpisový plán samostatných movitých věcí a souborů movitých věcí Základní školy a Mateřské školy Buchlovice na rok 2018 ze dne 8. 3. 2018, s tím že odpisy budou prováděny čtvrtletně,
- revokovala usnesení č. 14/64/2018 RM a vydala nové: Rada městyse Buchlovice posoudila žádosti o poskytnutí dotace z rozpočtu městyse Buchlovice pro rok 2018 a vydala doporučení do Zastupitelstva městyse Buchlovice na poskytnutí výše dotace či daru jednotlivým žadatelům. Doporučení je v souhrnné částce ve výši 501.000 Kč. Dále doporučila ponechat rozpočtovou rezervu 49 tis. Kč k využití pro mimořádnou podporu nově vzniklých a radou projednaných potřeb neziskových aktivit v roce 2018.

Výpis z usnesení Rady městyse Buchlovice

č. 66/2018 ze dne 16. 4. 2018

Rada městyse:

- v souladu se zákonem o obcích č. 128/2000 Sb., § 39, odst. 1) souhlasila se zveřejněním záměru pronájmu prostor sloužících podnikání (maloobchodní prodej) – o rozloze 64 m², nacházející se v č. p. 237 na pozemku p. č. 36 v k. ú. Buchlovice,
- vzala na vědomí návrh smlouvy o bezúplatném převodu vlastnického práva k nemovité věci č. UZSVM/BUH/845/2018-BUHM od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, týkající se pozemku p. č. 231/1 v k. ú. Buchlovice. Rada předává návrh smlouvy zastupitelstvu s kladným doporučením,
- se seznámila a schválila projektovou dokumentaci včetně položkového rozpočtu „Interiérového vybavení víceúčelové sportovní haly“ vypracovanou odpovědným projektantem ing. Michalem Hladilem,
- schválila vyhlášení výběrového řízení na obsazení pracovní pozici správce víceúčelové

sportovní haly a obsluha úklidového stroje. Pracovní pozice je na plný pracovní úvazek a nástupem od 1. 7. 2018,

- posoudila cenové nabídky na realizaci akce „Oprava kamenného kříže Na Lhotce, Buchlovice“. Vybrala a schválila cenovou nabídku uchazeče Petra Blahy, zpracování kamene, Vlčnov za cenu 72.703 Kč vč. DPH. Rada pověřila starostu ing. Jiřího Černého podpisem smlouvy o dílo s vybraným uchazečem,
- posoudila cenové nabídky na realizaci akce „Oprava hřbitovní zdi, Buchlovice“ – 1. část kamenické a zednické práce. Vybrala a schválila cenovou nabídku uchazeče Petra Blahy, zpracování kamene, Vlčnov za cenu 109.222 Kč vč. DPH. Rada pověřila starostu ing. Jiřího Černého podpisem smlouvy o dílo s vybraným uchazečem,
- posoudila cenové nabídky na realizaci akce „Oprava hřbitovní zdi, Buchlovice“ – 2. část kovářské práce. Vybrala a schválila cenovou nabídku uchazeče Umělecké kovářství Petr Kučík, Boršice za cenu 216.832 Kč vč. DPH. Rada pověřila starostu ing. Jiřího Černého podpisem smlouvy o dílo s vybraným uchazečem,
- vzala na vědomí žádost o poskytnutí dotace na úhradu mzdových nákladů služeb poskytovaných občanům Buchlovic, žadatele Oblastní charity Uherské Hradiště. Rada žádost předává zastupitelstvu s doporučením na poskytnutí dotace ve výši 20 tis. Kč,
- vzala na vědomí žádost o poskytnutí daru ve prospěch slavností bratrství Čechů a Slováků žadatele Klubu kultury Uherské Hradiště. Rada žádost předává zastupitelstvu s doporučením na poskytnutí daru v obvyklé výši 500 Kč,
- vzala na vědomí návštěvu zástupců maďarské obce Árpádhalom, která proběhne v termínu od 22. 4. 2018 do 26. 4. 2018,
- vzala na vědomí oznámení o pořádání akce „Jarní hrátky se samíky“, která je pořádána spolkem Samojedi-CZ v termínu od 20. 4. 2018 do 22. 4. 2018 v lázních Leopoldov na Smraďavce,
- vzala na vědomí poděkování od sdružení Malovaný kraj (vydává stejnojmenný národopisný časopis) za poskytnutý finanční příspěvek,
- schválila jmenování interního pověřence pro ochranu osobních údajů, který bude tuto činnost vykonávat v rámci pracovního úvazku pro mikroregion Buchlov, pro potřeby Úřadu městysu Buchlovice, S M B, p.o. Buchlovice a ZŠ a MŠ Buchlovice
- se seznámila a schválila harmonogram postupu prací při zadání veřejné zakázky malého rozsahu na dodávky „Dovybavení sportovní haly Buchlovice“, vypracovaný organizací pověřenou výkonem zadavatelských činností zakázky společností INVESTA UH s.r.o.,
- se seznámila a schválila zadávací dokumentaci pro veřejnou zakázku malého rozsahu na dodávky „Dovybavení sportovní haly Buchlovice“, vypracovanou organizací pověřenou výkonem zadavatelských činností zakázky společností INVESTA UH s.r.o.,
- se seznámila a schválila výzvu k podání nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu na dodávky „Dovybavení sportovní haly Buchlovice“, vypracovanou organizací pověřenou výkonem zadavatelských činností zakázky společností INVESTA UH s.r.o. Rada schválila seznam dodavatelů obesaných výzvou k podání nabídky pro tuto zakázku,
- se seznámila a schválila harmonogram postupu prací při zadání veřejné zakázky malého rozsahu na stavební práce akce „MK Váhovy a MK Řadová Buchlovice“, vypracovaný organizací pověřenou výkonem zadavatelských činností zakázky společností INVESTA UH s.r.o.,
- se seznámila a schválila zadávací dokumentaci pro veřejnou zakázku malého rozsahu na stavební práce akce „MK Váhovy a MK Řadová Buchlovice“, vypracovanou organizací pověřenou výkonem zadavatelských činností zakázky společností INVESTA UH s.r.o.,
- se seznámila a schválila výzvu k podání nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu na dodávku stavebních prací akce „MK Váhovy a MK Řadová Buchlovice“, vypracovanou

- organizací pověřenou výkonem zadavatelských činností zakázky společností INVESTA UH s.r.o. Rada schválila seznam dodavatelů obesaných výzvou k podání nabídky pro tuto zakázku,
- vzal a na vědomí žádost o finanční spoluúčast ve výši 20 tis. Kč v projektu vydání publikace Hradu Zlínského kraje realizovaném Spolkem přátel hradu Lukov. Rada žádost předává zastupitelstvu s doporučením na zapojení do projektu za podmínky obdržení alespoň 25 výtisků knihy zdarma,
 - schválila rozpočtové opatření č. 2 pro rok 2018. Na straně příjmů se jedná o navýšení + 1.859 tis. Kč, celkem na 45.532 tis. Kč. U výdajů se jedná o navýšení + 1.697 tis. Kč, celkem na 66.192 tis. Kč,
 - se seznámila a vzala na vědomí zápis z jednání sociální komise, které se konalo 26. 3. 2018 za přítomnosti 3 členů komise.

Služby městyse Buchlovice, příspěvková organizace, mají od měsíce května nové nákladní vozidlo MAN TGM 18.290. Toto nahradilo dosluhující letitý automobil LIAZ (tzv. ramenáč), jehož motor a další součásti byly neustále opravovány včetně silné koroze karoserie (r. výr. 1991). Na základě souhlasu zastupitelstva a následného výběrového řízení byl dodán tento typ automobilu, který odpovídá zavedené hmotnosti a velikosti. Vozidlo slouží ke svozu komunálního odpadu a bioodpadu ve velkých kontejnerech z území obce a jejího katastru.

Naše městečko recyklací elektrospotřebičů výrazně ulevilo životnímu prostředí

Loni občané Buchlovic odevzdali k recyklaci 11.184,95 kilogramů starých spotřebičů. Snaha obyvatel obce recyklovat staré a nepoužívané elektrospotřebiče se již několik let vyplácí. Naše obec obdržela certifikát vypovídající o přínosech třídění a recyklace elektrozařízení. Díky environmentálnímu vyúčtování společnosti ASEKOL můžeme nyní přesně vyčíslit, o kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody jsme díky recyklaci vysloužilého elektrika ušetřili ekosystém Země. Víme také, o jaké množství jsme snížili produkci skleníkových plynů CO₂ nebo nebezpečného odpadu. Informace vycházejí ze studií neziskové společnosti ASEKOL, která s obcí dlouhodobě spolupracuje na recyklaci vytríděných elektrozařízení.

Z Certifikátu Environmentálního vyúčtování společnosti ASEKOL vyplývá, že občané naší obce v loňském roce vyřadili 11.184,95 kilogramů elektrika. Tím, že jsme ho následně předali k recyklaci, jsme uspořili 146,10 MWh elektriny, 8.219,79 litrů ropy, 647,05 m³ vody a 5,42 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 30,32 tun CO₂ ekv., a produkci nebezpečných odpadů o 134,80 tun.

Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení, i těch nejmenších, má nezanedbatelný pozitivní dopad na životní prostředí. Když si uvědomíme, že recyklace běžných 100 televizorů uspoří spotřebu elektrické energie pro domácnost až na 4 roky, nebo ušetří přibližně 400 litrů ropy potřebných až k sedmi cestám do Chorvatska, jsou to imponující čísla. Pozitivní zprávou pro uživatele počítačů také je, že odevzdání 10 vysloužilých monitorů ušetří spotřebu energie potřebnou pro chod notebooku po dobu necelých 5 let. Všichni ti, kteří tříděním takto zásadně přispívají k ochraně životního prostředí, si zaslouží obrovský dík.

V současné chvíli mají Češi prostřednictvím sběrné sítě společnosti ASEKOL k dispozici více než 16.000 sběrných míst. To je pětikrát více než například v ekologicky vyspělém Rakousku. Sběrný dvůr je již v každé středně velké obci. Zároveň ulice a separační stání jsou doplněny o červené kontejnery na drobné elektro. Každý kdo má zájem třídit vysloužilé elektro si může najít nejbližší sběrné místo na www.sberne-dvory.cz nebo na www.cervenekontejnery.cz.

Studie LCA posuzuje systém zpětného odběru vysloužilého elektrozařízení. Hodnotí jejich sběr, dopravu a zpracování až do okamžiku finální recyklace jednotlivých frakcí vyřazených spotřebičů do nového produktu. Pro každou frakci byly vyčísleny dopady na životní prostředí. Výsledky studie jsou prezentovány jako spotřeba energie, surovin, emise do ovzduší, vody a produkce odpadu. Konečná bilance vyzněla pro zpětný odběr elektrozařízení jednoznačně pozitivně, a to ve všech aspektech

ASEKOL a.s.

Stromořadí cca osmdesáti oskoruší při tzv. chraštové cestě nad Buchlovicemi se má k světu. Mnoho z nich již v letošním roce poprvé vykvetlo, proto očekáváme první malou podzimní úrodu. (foto -bž-)

Při procházce údolím Dlouhé řeky za Smraďavkou jste si určitě všimli nového rybníčku, který byl nedávno dokončen v zamokřené polní lokalitě dole pod oblíbenou hospůdkou U Křížku. Soukromý rybníček je přístupný cestou a poskytuje příjemné zastavení v krajině. (foto -bž-)

S příchodem jara si čáp z buchlovické záchranné stanice živočichů začal hledat vhodné místo na stavbu hnízda (foto -bž-)

Kulturní kalendář červen–červenec 2018

20. 6.	Zájezd do termálů	Thermalpark Dunajská Streda	Československé kulturní centrum Buchlovice, Pavla Večeřová, tel. 724 030 056
23. 6.	TOP16-Turnaj mistrů Petangue	Hřiště TJ Sokola Buchlovice	PK Stříbrné kule, Alena Horáková www.stribrnekule.cz
23. 6.	Setkání včelařiků na palouku pod Buchlovem	Ranch NEVADA Buchlovice Smraďavka	ZO ČSV Buchlovice, Miroslav Smatana, zobuchlovice@vcelarstvi.cz , tel. 777 103 005
29. 6.	Vernisáž výstavy Buchlovice v čase vzniku republiky	Galerie Muzea Podhradí Buchlovice	Spolek podporovatelů historie Buchlovic, Kamil Maděra, tel. 602 591 276
5. 7.	Růže na zámku	Státní zámek Buchlovice	Státní zámek Buchlovice, tel. 572 434 240, https://www.zamek-buchlovice.cz/cs
14. 7.	Setkání stárků	náměstí Buchlovice	SDH Buchlovice
14. až 15. 7.	Buchlovské kování	Hrad Buchlov	HB Collegium o.s., Libuše Mikulová, tel: 774 886 205, HBcollegium@seznam.cz , http://www.hrad-buchlov.cz/

Na vzpomínku osvobození přijela i armáda

V pátek 27. dubna proběhla pietní vzpomínka 73. výročí osvobození Buchlovic od německých okupantů. Po slavnostních proslovech, připomínajících první chvíle svobody v Buchlovicích a připomínajících buchlovické hrdiny, kteří se nebáli postavit obrovské nacistické přesile a jejím domácím pomahačům, byly u pomníků padlých na náměstí položeny představiteli obce a dalšími přítomnými věnce a kytice. Vzpomínku doplnily verše žáků základní školy, junácká čestná stráž, dechová hudba Buchlovjané a zpívaná hymna v podání buchlovických krojovaných dětí. Mezi hosty nechyběli opět výsadkovi

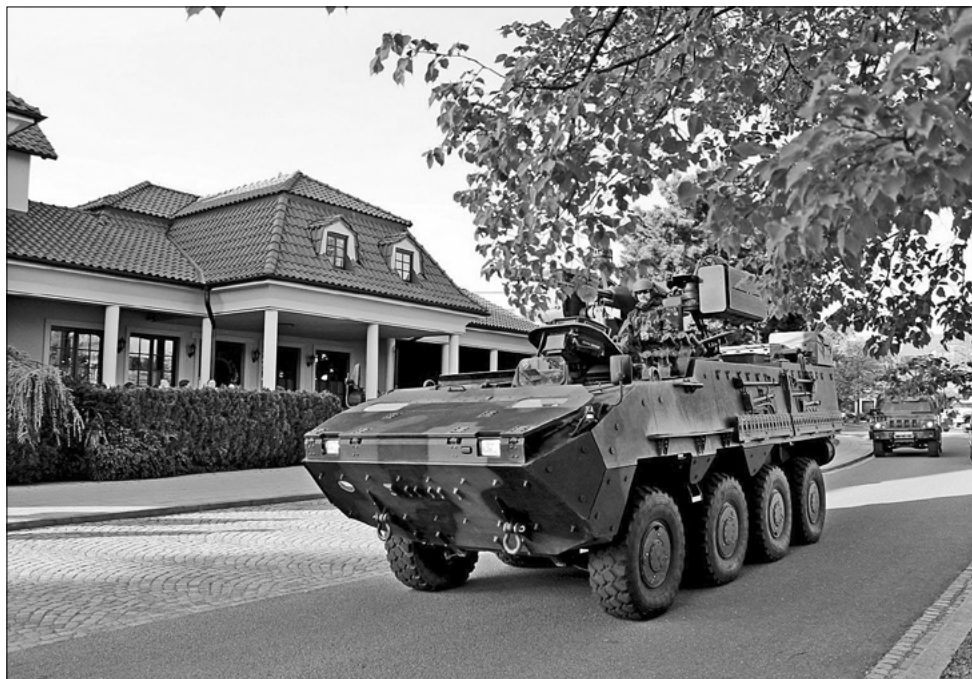
veteráni ze Zlína a Svazu letců z Přerova. Zájemci si prohlédli armádní vozidla a techniku 74. lehkého motorizovaného praporu z Bučovic a její příslušníci předvedli na náměstí ukázkou bojového umění muž proti muži – Musado.

Následovala vystoupení Dědek z Buchlovic, cimbálových muzik Džbánecké a Rubáš a ženského pěveckého sboru Folklorního studia Buchlovice. Poté již buchlovická chasa postavila na obvyklém místě u potoka ozdobený máj, pod kterým probíhal další večerní program.

-bž-

Foto Zdeněk Skalička, Františka Mičkalová

Buchlovce navštívili maďarští přátelé

V druhé polovině dubna zavítala do Buchlovic návštěva z jihomaďarské obce Árpádhalom, vedená tamním starostou Szarkou Attilou, v doprovodu ředitelky školy a školky, historika, překladatele a řidiče. Historie obou našich obcí se sešla v závěru 19. století. Je spojena se jménem tehdejších majitelů Árpádhalom, Károlyiů, potažmo s Ferdinandou Károlyiovou, která se v roce 1892 vdala za majitele buchlovského velkostatku Leopolda Berchtolda a žila dlouhá léta v Buchlovicích.

Maďarští hosté přijeli na pozvání vedení buchlovické radnice, aby se seznámili s naším městečkem, které patřilo stejným majitelům. Byli přijati na úřadu městyse, prohlédli si mateřskou a základní školu, sportoviště, hřbitov, stavbu víceúčelové haly, muzeum, kulturní centrum a kostel. V dalších dvou dnech zavítali na hrad Buchlov, do buchlovického zámku a zámecké zahrady, na Smraďavku, na Modrou a Velehrad. Maďarským přátelům se v Buchlovicích a jejich okolí velmi líbilo.

Foto Bořek Žižlavský

Stavění máje 27. dubna 2018

Jednotka Sboru dobrovolných hasičů Buchlovice se z velké části zúčastňuje i zásahů na silnicích. Fotografie přibližují kolizi automobilu s motorkářem na silnici I/50 ve Chříbech, kde Buchlovjané opět nedávno zasahovali. (foto SDH Buchlovice)

Buchlovjané na oslavách výročí Národního divadla

V sobotu 12. května se zúčastnili představitelé městyse Buchlovice s přáteli slavnostního programu a oslav k příležitosti 150. výročí položení základního kamene Národního divadla v Praze. V té době nešlo pouze o symbolický akt zahájení stavby prvního českého kamenného divadla, ale o vyjádření a utvrzení národního sebevědomí, které poznenáhlu mířilo ke vzniku samostatné Československé republiky před sto lety.

Buchlovická delegace byla opět po deseti letech pozvána na oslavy do Prahy současným ředitelem Národního divadla, Janem Burianem. Stalo se tak znovu proto, že jeden z několika základních kamenů Národního divadla pochází právě od nás. Zasluhou někdejšího faráře Josefa Dvořáka byl v roce 1868 vylomen v lomu pod hradem Buchlovem (dnešní tzv. Orlitova skála) a za velké účasti krojované družiny a obyvatel převezen na voze na vlakové nádraží do Starého Města, odkud se dostal až k svému cíli do Prahy.

Všech zástupců obcí a míst, odkud základní kameny divadla pocházejí, se ujal ředitel divadla Jan Burian, aby je slovy provedl divadlem až na střešní terasu, kde při působivém pohledu na Vltavu a Pražský hrad pronesl slavnostní přípitek a s každým si vínem přitukl.

Následovalo odpolední představení na pódiu malého náměstí vedle divadla – scénická rekonstrukce slavnosti položení základního kamene divadla, v níž vystoupilo několik předních českých divadelních a filmových herců – např. Tatjana Medvecká, Eva Salzmannová, Jiří Štěpnička, David Prachař, Vladimír Javorský a další. Hlavní program oslav přinášely divákům a posluchačům živé vstupy České televize a Českého rozhlasu.

Místostarosta Bořek Žižlavský předal symbolicky za Buchlovice řediteli Národního divadla Janu Burianovi a ministru kultury Iļjovi Šmídovi malou pískovcovou kopii základního kamene „Z Buchlova“, kterou pro tuto příležitost vytesal kameník Petr Blaha z Vlčnova. Poté již přišel na řadu očekávaný kulturní program, ve kterém se u divadla představily soubory a sbory z obcí a míst, odkud pocházejí původní divadelní základní kameny. Buchlovice výtečně reprezentovala Cimbálová muzika Rubáš s primášem Vítězslavem Preclíkem. Byla třetí v pořadí, a tak už na počátku nasadila vysokou latku následujícím dvanácti.

Foto ing. Zdeněk Zálešák, ing. Josef Motyčka, -bž-

S přáteli na soblahovském pochodu

Plný autobus Buchlovjanů zavítal v sobotu 5. května do naší dlouholeté družební obce Soblahov na Slovensku. Zúčastnili jsme se tradičního soblahovského pochodu (XXX. ročník) s trasami, které nabízejí 15 a 35 km.

Po registraci a přivítání soblahovským starostou Marianem Hudcem jsme se vydali v překrásném a teplém počasí na 15kilometrovou trasu. Cesta šla zpočátku okolím Soblahova a lukami, ale poté se začala prudce zdvíhat lesním svahem pod kopcem Svitava do první kontrolní stanice Lúčky. Odtud nastoupilo opět stoupání až na vrchol Ostrého vrchu (767 m n. m.) s dalším kontrolním stanovištěm, které ale neabsolvovali všichni. Ostatní s dětmi a obavou z velkého stoupání si zkrátili cestu vedoucí mimo vrchol. Po obědě a občerstvení v nově otevřené chatě pod Ostrým vrchem následovala cesta z kopce k poslednímu stanovišti pochodové kontroly, u pramene výtečné soblahovské kyselky.

Kolem dalšího léčivého pramene jsme odpoledne již zamířili polní cestou s krásnými výhledy na okolní kopce, do údolí Váho s Trenčínem a na opačnou stranu Bílých Karpat na soblahovské hřiště. Tady už o nás všechny bylo velmi dobře bezplatně postaráno. Zmožení cestou a sluncem jsme se občerstvili a pojedli chutný guláš s chlebem. Při této příležitosti děkujeme vedení obce Soblahov za všechno, jak se o nás postaralo a všem zúčastněným za příjemný pochodový kolektiv. Na zpáteční cestě autobusem uspořádal ing. Miroslav Smatana pro účastníky originální tombolu, ve které mnozí získali od svých spolucestujících milé dárky.

Text a foto Bořek Žižlavský

Den matek v základní škole 17. 5. 2018

Foto: Iva Pašková

Zpívání od srdíčka 13. 5. 2018

Foto: Zdeněk Skalička

Úspěchy našich žáků v přírodovědných soutěžích

V loňském roce jsme vás informovali o celé řadě úspěchů, kterých dosáhli naši žáci (ZŠ a MŠ Buchlovice) v různých přírodovědných soutěžích. Uplynul rok a s radostí můžeme konstatovat, že se i letos našim žákům dařilo velmi dobře. Dokonce se můžeme pochlubit i něčím, co by nám mohly závidět mnohé školy nejen v našem regionu. Obrovského úspěchu totiž dosáhla naše žákyně Veronika Zetková (9. B) v Geologické olympiádě. Po prvním místě v krajském kole pokračovalo její úspěšné tažení i v kole celostátním, které se konalo na Ústavu geologických věd Přírodovědecké fakulty MU v Brně. Sešlo se zde 35 nejlepších „mladých geologů“ ze všech krajů České republiky, aby porovnali své znalosti z oblasti neživé přírody. Mezi soutěžícími bylo pouze 6 žáků základních škol, zbytek tvořili studenti gymnázií. I v tak těžké konkurenci se Veronice podařilo uspět a obsadit úžasné 8. místo!

Geologická olympiáda je stejně jako Biologická olympiáda a Zeměpisná olympiáda soutěží individuální. Naše škola se kromě nich každoročně účastní i soutěží kolektivních. Taková je například Mezinárodní soutěž YPEF (pořádaná Lesy ČR), ve které tříčlenná družstva řeší úkoly týkající se života v lese a lesnictví. V přírodovědné soutěži Zlatý list startují dokonce šestičlenné týmy, které na jednotlivých stanovištích v terénu plní úkoly s přírodní tematikou.

Zde uvádíme přehled největších úspěchů žáků ZŠ a MŠ Buchlovice v přírodovědných soutěžích ve školním roce 2017/2018:

Geologická olympiáda:

okresní kolo (24. 1.):

2. místo – Dorotea Prošková

3. místo – Veronika Zetková
krajské kolo (9. 4. – Zlín):

1. místo – Veronika Zetková
(postup do celostát.kola)

5. místo – Dorotea Prošková
celostátní kolo (9. 5. – Brno):

8. místo – Veronika Zetková

Mezinárodní soutěž YPEF:

místní kolo (23. 3. – Muzeum lesnictví
a myslivosti Buchlov):

1. místo – Veronika Zetková,
Dorotea Prošková, Adéla Zálešáková
(postup do regionálního kola)

2. místo – Anna Lukeščíková, Vít Kučera,
Mikuláš Crla

3. místo – Kateřina Jurnýklová,
Jana Žufánková, Kristýna Dvouletá

5. místo – Štěpánka Večeřová, Matěj Kropáč,
Viktorie Valentová
regionální kolo (13. 4. – Hranice):

4. místo – Veronika Zetková,
Dorotea Prošková, Adéla Zálešáková

Přírodovědná soutěž Zlatý list:

krajské kolo (11. 5. – Smržavka):

– kat. starší žáci: **3. místo** – Veronika Zetková,
Dorotea Prošková, Anna Lukeščíková,
Mikuláš Crla, Pavel Beran, Štěpánka Večeřová

Zeměpisná olympiáda:

okresní kolo (27. 2. – Dolní Němčí):

– kat. C: **7. místo** – Veronika Zetková

– kat. B: **6. místo** – Vojtěch Krchňavý

– kat. A: **7. místo** – Jan Večeřa

Biologická olympiáda:

okresní kolo – kat. C

(23. 4. – Uh. Brod, 45 soutěžících):

4. místo – Veronika Zetková

21. místo – Dorotea Prošková

okresní kolo – kat. D

(12. 4. – Uh. Hradiště, 45 soutěžících):

11. místo – Pavel Beran

14. místo – Štěpánka Večeřová

Všem soutěžícím gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci naší školy.
 Podrobnější informace o průběhu jednotlivých soutěží naleznete na stránkách ZŠ a MŠ Buchlovice
 (www.zsbuchlovice.cz)

Martina Dušková

V pátek 25. května předvedli členové buchlovického Sboru dobrovolných hasičů v naší mateřské škole ukázky své techniky a zásahů, které během roku několikrát absolvují „naostro“ v terénu. V součinnosti s Integrovaným záchranným systémem proběhla i ukázka techniky Policie ČR. (foto SDH Buchlovice)

Den s Armádou ČR

V pátek 11. května 2018 se na školním hřišti krátce rozezněly sirény a najížděla auta Armády ČR. Začínal náš projektový den v rámci vzdělávací oblasti Obrana státu. Tento projektový den byl naplánován pro žáky 6. – 9. tříd.

Vojáci vytvořili čtyři stanoviště – chemici, zdravotníci, sebeobrana a beseda o armádě a vojenských misích. U chemiků se žáci seznámili s nebezpečím použití chemických zbraní a mohli si dokonce vyzkoušet protichemický oblek. U zdravotníků si zopakovali zásady poskytování první pomoci. Někteří si osobně vyzkoušeli i přenos v nosítkách. V rámci sebeobranu zase prošli základním „výcvikem“, jak se ubránit a vyprostit při napadení.

Tato akce byla uskutečněna v součinnosti s Velitelstvím Pozemních sil a velením 74. lehkého motorizovaného praporu Bučovice. Ráda bych za spolupráci poděkovala především majoru Lumíru Svobodovi, který nám pomohl tento projektový den zajistit.

Poděkování patří taktéž všem vojákům, kteří se na úspěšné akci podíleli:

nadrotmistr. Jaroslav Lenhart – velitel skupiny

rotmistr Jakub Svoboda

rotný Jiří Dudešek

četař Pavel Svoboda

četař Zbyněk Kordula

četař Jindřich Büchler

Těšíme se, že spolupráce s AČR bude pokračovat i v příštích letech.

Mgr. Helena Šmolová

CELÝ RYNEK V KROJI

V sobotu 14. července 2018

Sbor dobrovolných hasičů, městys Buchlovice
a bývalí stárci a hodaři

pořádají

v sobotu 14. července 2018

na náměstí Svobody v Buchlovicích

při příležitosti

**65. výročí obnovení
Martinských hodů s právem**

setkání buchlovických hodařů

Začátek v 15.00 hodin

Hrají BUCHLOVJANÉ

V programu vystoupí:

Buchlovjének

Děti z MŠ Buchlovice

Děcka z Buchlovic

Buchlovická krojovaná chasa

Ženský sbor FS Buchlovice

V sále restaurace U Páva výstava fotografií
hodů od roku 1953

ÚČAST V KROJÍCH VÍTÁNA

Srdečně zvou pořadatelé

Den s Lesy České republiky

U příležitosti vyhlášeného Týdne lesů uspořádala v pátek 18. 5. 2018 Lesní správa Buchlovice, Lesů České republiky, s.p. již po jedenácté Den s LČR, tentokrát poprvé na naučné stezce Okolo Buchlova a v areálu Muzea lesnictví a myslivosti Buchlov. Vzácnými hosty byli kolegové z podniku Lesy Slovenskej republiky, š.p. Akce se zúčastnilo 151 dětí v doprovodu učitelů ze čtyř základních škol v oblasti působnosti lesní správy – ZŠ Polešovice, ZŠ a ZUŠ Dolní Němčí, ZŠ Za Alejí a ZŠ UNESCO z Uherského Hradiště.

Pro děti byl připraven bohatý program. O slavnostní zahájení se postaral na parkovišti pod hradem Buchlovem myslivecký trubač lesní správy – revírník David Kratochvíl, společně s praktikantem Martinem Kučíkem. Všechny účastníky poté přivítal lesní správce Ing. Ladislav Karásek a s programem je seznámil zástupce lesního správce Ing. Pavel Zůbek.

Děti postupně odcházely na trasu naučné stezky Okolo Buchlova. Na trase naučné stezky bylo pro děti připraveno několik stanovišť. Bývalý revírník Zdeněk Kotek ukázal dětem vábení různých druhů lovné zvěře. Zaznělo troubení říjného jelena, které si děti také vyzkoušely. Jak se chovat v lese se dozvěděly od revírníka Ing. Michala Charváta, u kterého vyplnily i malý lesnický test. Na druhém stanovišti předvedl sběr šišek z vysoké borovice pomocí trhačské soupravy a horolezecké výstroje bývalý pracovník lesní správy Buchlovice Ing. Martin Tomešek, nyní pracovník CHKO Bílé Karpaty. Dalším stanovištěm byla lesní těžba, kterou dětem předvedl revírník Petr Kosíř a přibližování dříví koněm, které dětem ukázal pan Zámečník. Dále byla předvedena Jaromírem Kučíkem práce s železným koněm. Na posledním stanovišti o myslivosti u LČR dětem povyprávěl revírník Ing. Ladislav Daněk. Po projití celé trasy děti absolvovaly krátkou prohlídku hradu Buchlova s výstupem na hradní věž, kde je doprovázel adjunkt lesní správy Bc. Jakub Mach.

Po absolvování celé trasy se děti přesunuly na Muzeum lesnictví a myslivosti Buchlov, kde

na ně čekalo malé občerstvení – špekáčky a limonáda z rukou zástupce lesního správce Ing. Antonína Lukůvky, referenta HIM Ing. Martina Piknera, Ing. Pavla Heydy a účetní paní Ryškové.

Po občerstvení byla pro děti připravena prohlídka muzea v doprovodu adjunkta Ing. Jakuba Navrátila a bohatý program. Dravce, výra Kubu a raroha Zuzanku dětem předvedl pracovník ředitelství Lesů České republiky Ing. Petr Zvolánek. Plemena loveckých psů a jejich využití při lovu popsal Ing. Pavel Badanko, revírník revíru Bohuslavice. Své psy předvedli adjunkt Bc. Jakub Mach – velkého můsterlandského ohaře, adjunkt Ing. Jakub Navrátil – bavorského barváře, Ing. Pavel Badanko – amerického bulteriéra, praktikant Martin Kučík – borderteriéra. Děti si zastřílely z luku a vzduchovky pod dohledem revírníka Radima Stránského a člena pracovní čety Tomáše Wilíma. Zajímavosti ze života včel připravilo pro děti ekologické centrum Trnka při DDM Uherské Hradiště, které se na akci lesní správy také podílelo.

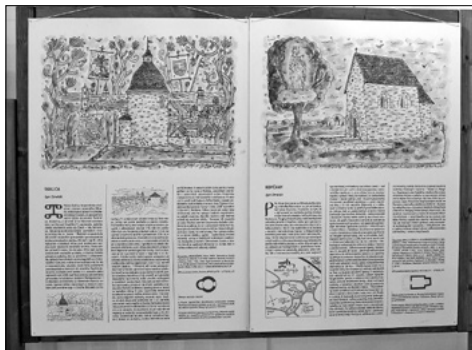
Závěrem byly vylosovány správně vyplněné lesnické testy a šťastní výherci obdrželi drobné dárkové předměty s logem LČR. Ale kromě bohatých zážitků si nějakou drobnost odnesl každý. Celá akce byla zakončena loveckými fanfárami trubačů.

Ing. Pavel Zůbek
Foto LČR a Ing. Zdeněk Zálesák

Výstava o cyrilometodějské misii

Muzeum Podhradí Buchlovice 18. května oficiálně otevřelo ve svých prostorách i v podkrovní Galerii na půdě první letošní výstavu nazvanou *Misie v kontextech a souvislostech*. Výstava prezentuje na velkoformátových reprodukcích originálních ilustrací a doprovodných textů známých i méně známých kulturně-historických objektů v místech příhraničních regionů České republiky a Slovenské republiky, a to vše v souvislosti s misíí sv. Cyrila a Metoděje na počátcích křesťanství na území Velké Moravy.

Výstavu zrealizovalo Trenčianské osvetové stredisko v Trenčíně s autory doprovodných textů Igor Zmetákem, Jiří Jilíkem a s ilustracemi Jozefa Vydrnáka.

Zaměstnanci městyse Buchlovice k výstavě přidali stará vyobrazení věrozvěstů, pohlednice doprovázené jejich podobami, svaté obrázky a knihy o jejich životě vycházející od první třetiny 19. století. Výstavu uvedl její spolaautor PaedDr. Jiří Jilík a všem přítomným zazpíval farní sbor. (foto -bž-)

Dětská kulička 8. 5. 2018

Foto: Zdeněk Skalička

Besedu se seniory obohatil včelí úl

V rámci Týdne pro rodinu uspořádal 16. května městys Buchlovice v sále restaurace U Páva každoroční besedu se seniory. O investičních akcích městyse v posledním roce pohovořil u obrazové prezentace místostarosta Bořek Žižlavský (který nakonec promítl i staré fotografie z Buchlovic, ze zámku a z hradu). Komentářem o kulturních akcích navázala Mgr. Pavla Večeřová, po níž vystoupil s prezentací ing. Miroslav Smatana, který přiblížil činnost a úspěchy buchlovického spolku mladých včelařů a přítomným představil živý včelí úl. Po besedě následovala volná zábava s tancem a muzikou LCR Buchlovice. (-red-)

Maltézská pomoc, o.p.s.

Maltézská pomoc, o. p. s., je renomovaná organizace pomáhající v České republice široké škále potřebných lidí. Jako charitativní a humanitární organizace Suverénního řádu maltézských rytířů zakládá svou činnost na nepřetržitě 900leté tradici pokorné pomoci trpícím. Centrum Maltézské pomoci v Uh. Hradišti nabízí kromě svých sociálních služeb pro potřebné rodiny také možnost zapojit se do několika druhů dobrovolnických aktivit. Studenti od 15 let, pracující, matky na mateřské či aktivní důchodci mohou navštěvovat seniory či zdravotně postižené v domovech, doučovat děti ze sociálně slabých rodin, pomáhat pečujícím či se účastnit jednorázových aktivit. Mezinárodní setkání vozíčkářů na Velehradě je nejznámější z nich.

Dobrovolníci Maltézské pomoci mají po celou dobu své činnosti podporu a vedení koordinátora. Podepisují smlouvu, která jim garantuje pojištění pro případ způsobení škody, nebo jejich újmy. Procházejí vstupním školením a pravidelně se účastní supervizních setkání, kde je příležitost diskutovat o tom, co je pro ně důležité, nebo těžké. Dobrovolníkům proplácíme také jízdné a dle jejich zájmu se mohou účastnit vzdělávání na konkrétní témata.

Rozhovor s Františkou a Helenou Kupcovými, zkušenými dobrovolnicemi Domova pro seniory v Buchlovicích.

V rámci dobrovolnické činnosti Maltézské pomoci navštěvujete klienty v Domově pro seniory v Buchlovicích. Co Vás pro tuto činnost motivovalo?

H: Nejdříve jsme začaly spolupracovat s jinou neziskovou organizací, která nás požádala o to, abychom jim s maminkou ušily jejich maskota Edu. V té době byla moje maminka právě v nemocnici a tato činnost pro ni byla zpestřením. Já jsem byla ráda, že se zabaví smysluplnou prací a nebude tolik myslet na svou nemoc.

F: Postupem času jsme se začaly šití panenek, zvířátek a všeho, co si člověk dokáže představit, věnovat, čím dál tím více. Například jsme šily panenky pro UNICEF nebo jsme prodávaly naše výrobky a vytěžené peníze byly věnovány na léčbu holčičky, Lucinky, nebo jsme darovaly ušité hračky zpěvákovi Pavlu Novákovi, který je rozdal v rámci svých aktivit potřebným dětem.

Jak jste se staly dobrovolnicemi Maltézské pomoci?

H: Později jsem změnila zaměstnání a začala jsem pracovat jako pečovatelka v Domově se zvláštním režimem v Buchlovicích, který se nachází na stejném místě jako Domov pro seniory. Zároveň se mojí mamince vrátily její epileptické záchvaty, na které dostala invalidní důchod. Nechtěla jsem proto, aby zůstala sedět doma v nečinnosti. Zeptala jsem se proto hlavní sestry v Domově, zda by tam nemohla docházet za seniory, aby se dostala znovu mezi lidi. Paní Hájková mě odkázala na sociální pracovníci, paní Stýskalovou, která měla dobrovolníky na starosti. Bylo mi sděleno, že se musíme registrovat u Maltézské pomoci, kde podepíšeme smlouvu, a bude nám placeno pojištění.

F: Ze slova pojištění jsem měla celkem obavy. Měla jsem totiž strach, aby po mě nebyly vyžadovány pečovatelské úkony jako krmení nebo že bych si musela sama klienta připravit na vozík. Nic takové se naštěstí nikdy nestalo. Vždy, když chci s někým jít na procházku, pečovatelky mi jej připraví. Spolupráce s personálem Domova je dobrá, všichni se k nám chovají přátelsky.

Jak konkrétně v Domově pomáháte? Jak je dobrovolnictví časově náročné?

F: Většinou je to tak, že přijдете do Domova a oni Vám dají jednoho klienta, za kterým pak docházíte pravidelně, pokud Vám to tak vzájemně vyhovuje. Ale na druhou stranu je tu také možnost chodit pokaždé za někým jiným dle jeho individuálních potřeb. V tomto spolupracujeme s paní Stýskalovou, která má nejvíce informací o lidech v Domově a dokáže určit, kdo by případnou

návštěvu ocenil. Já osobně si ráda povídám, nebo luštím osmisměrky. Nicméně je pro mě také důležité vědět, že buď klient, nebo já můžeme naše setkávání ukončit, pokud to tak budeme cítit. Zároveň oceňuji, že můžu do Domova přijít tehdy, kdy mi to vyhovuje a strávit tam času kolik chci. Nikdo mi tedy neurčuje, za kým mám chodit, ani kolik času s ním mám trávit.

H: Já jsem dříve navštěvovala jednu klientku, které jsem ušila pejska, a s paní jsme často chodily na procházky. V období, kdy byla zima, jsem jí na pokoji předčítala. V létě jsme chodily do zámeckého parku do čokoládovny, kde byla příležitost zapojit i jiné smysly, protože paní byla nevidomá. Důležité je vždy přizpůsobit jednotlivé aktivity tomu, co má ten který člověk rád a ocenil by. Jako výhodu vnímám, když máme něco společného, co lze sdílet.

Co Vám dobrovolnická činnost přináší?

F: Jednoznačně radost ze života. Protože, třeba když nemám náladu, tak jdu do Domova a oni mi ji tam zvednou. Stejně tak vnímám i své šití.

H: Já to vnímám jako osobní obohacení. Není to jen o tom, že někomu něco dávám, ale také získávám. Navazuji nové vztahy a osobnostně se rozvíjím. Uvědomila jsem si, že stárí nemusí být jen smutná část života spojená s umíráním. Vnímám svou činnost jako prostředek, kterým můžu závěr života seniorům zkvalitnit.

Dobrovolníci jsou lidé, kteří druhým dobrovolně předávají svou energii a čas. Zároveň však získávají mnohem více. Pro studenty to může být užitečná praxe pro jejich budoucí povolání, lidé v důchodu smysluplně naplní svůj volný čas a mohou sdílet životní zkušenosti. Pracující najdou odreagování od každodenního shonu. A proto vyzývám všechny, které myšlenky v tomto článku zaujaly. Nebojte se obohatit tím, že uděláte něco pro druhé!

Štěpánka Malinová

Maltézská pomoc, o.p.s.

732 662 573, stepanka.malinova@maltezskapomoc.cz

Vzpomínka ke 100. výročí Československa 76 let od vyhlazení Lidic

Malá česká vesnice ležící nedaleko Kladna západně, od hlavního města Prahy. Nebýt strašného zločinu, který na ní a jejích obyvatelích spáchali 10. června 1942 nacisté, žila by svým vlastním životem a běžnými každodenními starostmi snad až do dnešních dnů. Podle zruďného plánu okupantů měla po staletích své existence zmizet beze stopy. Namísto toho se nesmazatelně zapsala do světových dějin jako symbol nacistické zločinnosti a teroru.

Po atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha 27. května 1942 se vystupňoval teror nacistických okupantů proti českému národu. I přes popravy stovek lidí a rozsáhlé razie se nedařilo pachatele atentátu dopadnout. Když 4. června 1942 Heydrich na následky zranění zemřel, rozhodli se nacisté v Čechách a na Moravě k dosud neslýchané zastrášovací akci.

Náhodná a svým způsobem malicherná souhra okolností zapříčinila, že jako oběť byly vybrány právě Lidice. 3. června se dostal Jaroslavu Pálovi, starostovi města a majiteli továrny na baterie ve Slaném, do rukou podezřelý milostný dopis adresovaný jedné ze zaměstnankyň továrny, jistě Anně Maruščákové z Holous u Brandýska, ve kterém stálo: „Drahá Aničko! Promiň, že ti píši tak pozdě... Co jsem chtěl udělat, tak jsem udělal. Onoho osudného dne jsem spal někde na Čabárně. Jsem zdrav. Na shledanou tento týden a pak se už neuvídíme. Milan...“.

Pála, v domnění, že pisatel dopisu může být zapleten do atentátu, uvědomil četnictvo a to dopis postoupilo gestapu. Maruščáková, která skutečné jméno svého nápadníka prý ani neznala, při výsledku mimo jiné řekla, že dotýčný ji poprosil, aby v Lidicích rodině Horákových vyřídila pozdrav od jejich syna. Následovala razie v Lidicích a zatčení rodin Horáků a Stříbrných, o jejichž synech se vědělo, že jsou československými vojáky v Anglii. Domovní prohlídky ani výsledky však neodhalily nic podezřelého. Následujícího dne byl jako tajný přítel Maruščákové identifikován Václav Říha, dělník z Vrapic u Kladna. Protože byl ženatý a obával se, že jeho nevěra s mladou dívkou z nedaleké vesnice vyjde najevo, chtěl vztah s Maruščákovou ukončit a poslal jí proto takový dopis, který měl vyvolat romantický dojem, že je zapojen do odbojové činnosti. Kladenskému a poté i pražskému gestapu bylo brzy jasné, že Říha, Maruščáková ani Horákové nemají s atentátem na Heydricha nic společného. Přesto se státní tajemník Karl Hermann Frank v naději, že tím posílí své postavení a napomůže svému jmenování příštím říšským protektorem, rozhodl využít Lidic jako ukázky svého „rázného postupu“. Frank již 9. června při Heydrichově pohřbu v Berlíně osobně předložil svůj záměr Hitlerovi a obratem k němu obdržel souhlas. Lidice měly být vypáleny a srovnány se zemí, dospělí muži zastřeleni, ženy uvězněny v koncentračních táborech a děti dány na „náležité vychování“. Velením akce byl telefonickým rozkazem určen velitel bezpečnostních služby, esesák Horst Böhme.

Navečer 9. června byly Lidice obklíčeny jednotkami SS a německé policie a nikdo nesměl obec opustit. Starosta byl přinucen vydat veškeré obecní cennosti a obyvatelé začali být po půlnoci vyváděni ze svých domovů. Muži starší 15 let byli shromažďováni ve sklepě a chlévě Horákovy statku. Dopoledne 10. června 1942 se na místo osobně dostavil K. H. Frank, aby dohlížel na likvidaci obce. Ženy s dětmi byly nejprve nahnány do místní školy, za úsvitu pak autobusy převezeny do tělocvičny kladenského gymnázia. Lidičtí muži byli poté vyváděni na přilehlou zahradu a tam zastřeleni. Celkem jich bylo povražděno 173. Nejstaršímu bylo 84, nejmladšímu 14 let. Všechny domy včetně školy, kostela a fary byly polity benzínem a zapáleny.

V následujících týdnech byly zbytky vypálených budov vyhozeny do povětří, zničen hřbitov, vykáceny stromy, sutí zavezen rybník a vše srovnáno se zemí. Prostor, kde stávaly Lidice, měl být učiněn holým polem a jméno obce vymazáno z map.

Dne 16. června 1942 bylo na střelnici v Praze-Kobyliších popraveno dalších 26 lidických obyvatel, 7 žen a 8 mužů z rodin Horáků a Stříbrných, uvězněných již dříve, devět dospělých mužů, kteří byli osudné noci mimo Lidice a 2 chlapci, u kterých bylo při evidenci dětí dodatečně zjištěno, že již překročili 15 let věku.

V Kladně byly pak lidické děti zkoumány, nakolik jsou z „rasového hlediska“ vhodné k „převýchově“. Sedm dětí mladších jednoho roku bylo předáno německému sirotčinci v Praze-Krči, z nich později 6 zemřelo. Ostatní děti byly převezeny do polské Łódže, kde bylo k poněmčení určeno dalších 9. Zbývajících 88 dětí bylo 2. července 1942 převezeno do nedalekého vyhlašovacího tábora v Chelmu a tam 81 usmrceno plynem. Po válce se děti, které přežily, podařilo s vynaložením velkého úsilí v německých rodinách a ústavech vypátrat a navrátit jejich příbuzným, bylo jich však ze 105 pouze 17.

Sto osmdesát čtyři lidických žen, které byly 12. června 1942 odtrženy od svých dětí, byly převezeny do koncentračního tábora Ravensbrück. 12 dalších bylo do Ravensbrücku posláno dodatečně v následujících měsících. 53 lidických žen v koncentračních táborech a káznících zahynulo. Celkem přišlo o život 340 lidických obyvatel (192 mužů, 60 žen a 88 dětí).

Zločinné vyhlazení Lidic pobouřilo celý svět. Města a obce v Mexiku, Brazílii, USA, Austrálii se na protest proti nacistickému barbarství přejmenovávaly na Lidice. Jménem Lidice byly křtěny i právě narozené děti. Pod jménem Lidice bojovaly československé tanky na východní i na západní frontě.

Události v okupovaném Československu nezůstaly bez politické odezvy. Nedlouho po atentátu na Heydricha a následném vyvraždění Lidic a Ležáků vlády Velké Británie (5. srpna) a Francie (29. září) prohlásily tzv. mnichovskou dohodu za neplatnou od samého počátku.

Ihned po osvobození bylo místo lidické tragédie provizorně pietně upraveno. Na konci čtyřicátých a počátkem padesátých let minulého století v těsné blízkosti severozápadně od bývalé obce vyrostly nové Lidice dnes čítající 155 rodinných domů a 454 obyvatel. Území původních Lidic bylo prohlášeno národní kulturní památkou. Je zde muzeum s celoročně přístupnou expozicí připomínající lidickou tragédii.

Jan Štokman

Maminka

Je tomu už hodně dávno, kdy k sobě lidé neměli blízko, protože nebyly mobilní telefony. Tu a tam měl někdo pevnou telefonní linku a spolehlivě se dalo zavolat jen z poštovního úřadu. Mnozí občané k sobě měli hodně daleko, protože tehdy nestály před domem tři automobily, jako je tomu dnes. Přesto se všichni hojně navštěvovali. Posloužily k tomu dopravní prostředky, jako bylo jízdní kolo, autobus a také oblíbený vlak. Chodilo se ale také pěšky, protože to bylo nejlevnější. Lidé se měli rádi a hodně se besedovalo.

Paní Růžena byla maminkou na plný úvazek. Měla tři dcery, krásné jako princezny. Jen co je s manželem vychovala a děvčatům se počala zapalovat lýtka, hned potom jí odešel manžel na věčnost. Teprve nyní ženy poznaly, jaké to je, když chybí doma mužská ruka, síla i autorita. Poradily si ale se vším a na tatínka s láskou vzpomínaly. Věřily, že se na ně dívá shora a usmívá

se. Čas běžel, děvčata si našla muže a tři svatby udělaly velkou rodinu. Mamince přibývaly vrásky a s láskou se starala o vnoučata. Nešetřila radou a kolem sebe vždy rozdávala krásné úsměvy. Také vnoučata vylétla z hnízda a za babičkou se ráda vracela. Dědeček měl na hřbitově vždy čerstvé květiny a věčné světlo mu tam hořelo na stálou památku.

Babička Růžena zůstala bydlet s nejstarší dcerou Rozálií a jejím mužem. Mladí bydleli dole a babička nahoře, aby prý dobře viděla na zahradu, kterou s dědečkem sázeli podle svých nejlepších představ. To, že neměli telefon ani automobil, jim tehdy vůbec nevadilo. Vždyť autobusová zastávka byla kousek od domu. Do kostela také nebylo daleko. Jen železnice byla ve vedlejším městečku.

Nejmladší dcera Apolena to měla domů přes jeden okres a prostřední Marta bydlela v městečku. Když se rodiny sešly, pak bylo všem dobře u srdíčka a dokázali si to všichni dokonale užít.

Maminka Růžena byla jednoho času v okresní nemocnici, protože zdraví jí začalo trochu zlobit. Všichni ji jezdili navštěvovat a Marta s Apolenou daly zdravotníkům své adresy pro případ, kdyby maminka něco potřebovala. Léčba proběhla úspěšně a maminka Růžena se po krátké době vrátila domů. Byla veselá a líčka jí svítila tou nejzdravější barvou. Nadešlo jaro, zahrada byla samý květ a do toho všeho ta opojná vůně! „Škoda, že se toho dědeček nedožil, to je ale krása,“ rozplývala se maminka Růžena a ukazovala vnoučatům staré zažloutlé fotografie dědečka a ráda na něho vzpomínala.

Jednoho podzimního dne přišel Martě a Apoleně telegram z okresní nemocnice. PANI RUŽENA SVOBODOVA, ROCNIK 1916, PO KRATKE HOSPITALIZACI NAHLE ZEMRELA, DR. SEMERAD...

Vše přišlo jako blesk z čistého nebe. Martě se zatmělo před očima a slzy počaly dělat na tvářích velké potůčky. Zanedlouho zvonil telefon od Apoleny. „Prosím, sestřičko, mám to daleko a vy máte auto, pomozte zařídit Rozárce pohřeb. Prosím.“

Nastalo smutné pojiždění. Nejprve do městečka do květinové síně. Potom zařídit smuteční oznámení a konečně zajet do vedlejší vesnice za knězem. Teprve poté jeli za Rozárkou pro šaty. Maminka o nich mnohdy mluvila a vždy připomínala, ve kterém šuplíku staré komody jsou připraveny. Marta třikrát táhle zazvonila a z očí se jí samovolně spustily slané slzy. Pojednou na balkonu vrzly dveře a jako přízrak se objevila maminka s rozpuštěnými vlasy. „Ale děti, vás jsem zde opravdu nečekala“, ozval se pojednou shora známý laskavý hlas. Martě se náhle zatmělo před očima a na víc si už nepamatovala. Chvilku trvalo jejímu muži Vladimírovi, než svoji ženu probral k životu studenou vodou z nedaleké studny. „Co se jí to jenom stalo, Rozárka není doma,“ hořekovala maminka Růžena již mezi otevřenými dveřmi a skláněla se nad prostřední dcerou. Trvalo to notnou chvíli, než se Marta probírala a po další chvíle mamince vše vysvětlili.

Nezbývalo, než se vydat automobilem do květinové síně a objednávku zde zrušit. Mamince tam koupili tu nejkrásnější kytici růží. Potom do pohřební služby, kde oznámili, že nebožku smrt neskolila. V poslední řadě jeli za knězem. Když mu všechno vyličili, pak chtěl „nebožku“ ihned vidět. Seděla v autě s krásnou kyticí růží a láskyplně se dívala ke kostelu. „Paní Svobodová, dám Vám požehnaní,“ skoro se až zajíkal kněz a palcem kreslil mamince na čelo kříž. „To budete ještě dlouho na světě!“ pronášel dojatě.

Přijeli k domku a Rozárka už byla doma. Nechápatě se na ně dívala a ihned položila otázku: „Ahojte, my něco slavíme, já jsem na něco zapomněla?“ Marta objala svoji sestru a pronesla: „To víš, ségra, že slavíme, přece naši maminku!“ Rozárka se nechápatě dívala a záhy si přečetla telegram. Rozpaky vystřídal úsměv a také slzy.

Z okresní nemocnice přišel omluvný dopis. Všichni seděli na verandě a Marta nahlas četla: „Přijměte prosím omluvu za naše pochybení a zároveň i vysvětlení, kdy v našem zdravotnickém zařízení zemřela osoba se stejnými iniciálami a také s totožným rokem narození... Chyba

se vloudila v zadání adresy. Ještě jednou prosíme za prominutí a jsme s pozdravem Světu zdraví a mír. Okresní nemocnice, MUDr. Semerád Karel.“

Kněž se nemýlil. Maminka Růžena ještě po dobu jedenadvaceti let rozdávala svým dcerám, zeťům, vnukům i pravnukům lásku, úsměv i moudré rady do života. Nezapomněla se na svět usmívat, a když byla zahrada samý květ, pak se dívala tam nahoru a vzpomínala na manžela. Snad se tam jednou setkali.

Vladimír Procházka

Klekanica

Slunce zašlo. Den unaven prací pohasínal. Nadcházel tichý jarní večer. Lidé se trousili domů. Tu a tam zadrnčel vůz, ozvalo se praskání – a zas ticho.

Občas zazněl výkřik a nesl se až ke krvavé obloze.

„Chyť si mě, chyť!“

„To nedá! To neplatí!“

Červené šátky se míhají. Smích se ozve. – – – Líce planou.

Bim, bam – nese se s věže klekání. Srdce zvonu v přestávkách tepe kov a bim, bam letí k srdcím všech. Lidé na polích ustávají v práci. Zmlkává dětský smích.

Čepice, klobouky jsou dole, ruce sepaty, rty se modlí Anděl Páně.

„Děcka, dom! Bude chodit Klekanica.“

Ještě Lojza Andě dává „na večeři, na snídani, na oběd“ pár buchť do zad. Anda zase Lojzovi. A děcka se berou domů. Vždyť po klekání bude opravdu chodit Klekanica a bude sbírat děti, které nejsou večer doma.

Malý Franta se ptal doma maminky na Klekanici. Roj otázek jako včeliček vřel mu na rtech.

„Maminko, kdo je to Klekanica?“

„Žena.“

„Co dělá? A proč chodí?“

„Bere děti, které nejsou po klekání doma.“

„Taky hodné děti bere?“

„Všechny.“

„Proč je bere? A mne nesebere? Kam je potom dává?“

Nedočkává se odpovědi.

Zamlčí se a ve světlavé hlavě vynořuje se obraz Klekanice. Je to stařenka. Stářím je skloněná, hůlčičku má v ruce. Jako stařenka Oharková. Ale není tak hodná. Klekanica je zlá stařenka; vždyť bere děti.

Čekává za kapličkou. Čeká, jen až zazní z věže klekání. Při posledním bam vynoří se z příšeří lípek nejdřív hlava. Oči zazáří jako blýskavé uhýlky. Poopraví si černý plášť celičky posázený rozsvícenými lucerničkami. A potom kráčí po silnici kolem trnek k vesnici. Krok její je neslyšitelný. Jen při každém pokleknutí zazní cin, cin. Tak zvoní její vlasy setkané z kovových paprsků.

Den zhasl. Na oblohu vyjely oba Vozy s celým stádem zářivých hvězd.

Tehdy Klekanica prochází vesnicí a sbírá děti, které si tu ještě hrají.

Sbírá je do svého velkého černého pláště. Marně však hledá.

Děti jsou doma. Chaloupky se zavřely a žádná maminka nevydá svého Frantu nebo Božu nebo Lojzu Klekanici.

„Ano, nedá,“ rozhodl Franta. „Vždyť koho by potom měla? Co!“

(Z publikace F. X. Trébského – V červánkách, která vyšla tiskem a nákladem Grafického ústavu K. Hylského v Uherském Hradišti roku 1931.)

Ochrana rostlin v červnu

Při silném infekčním tlaku houbových chorob (vlhké a teplé počasí) provádíme ošetření proti houbovým chorobám jaderovin (padlí a strupovitosti). Z přípravků je vhodný Talent nebo Topas 100 EC. K prodloužení účinku a oddálení vzniku rezistence se kombinují s kontaktními preparáty, např. Dithanem DG Neotec.

Začátkem června ošetřujeme jabloně proti obaleči jablečného, který způsobuje červivost plodů. Využíváme především signalizaci pomocí feromonových lapáků (např. Deltatop CP). Pokud zahrádkář nevyvěsil do koruny jabloně feromonový lapák, potom jakmile zjistí na stromu první červivý plůdek, musí okamžitě použít k ošetření organofosfát Reldan 22, nebo stále dobře účinkující systémově působící neonikotinoid Mospilan 20 SC. Samozřejmě jediné správné určení potřeby a především doby ošetření je možné pomocí lapáku. Tak za 3–5 dnů po vrcholu náletu obaleče se aplikuje biologický larvicid Lepinox Plus, nebo za 7–10 dnů Reldan 22, či Mospilan 20 SP, a nebo ekologicky přijatelný přípravek SpinTor.

V červnu se mohou objevit při vlhkém počasí především na meruňkách a broskvoních šedohnědé skvrny na listech. Na plodech jsou zpočátku drobné šedé až šedočerné skvrny, postupně se zvyšuje jejich počet a skvrny se zvětšují, tmavnou a korkovatí. Jde o strupovitost peckovin. Při ochraně je třeba likvidovat napadené listy, u meruňek a broskvoní omezují výskyt této choroby přípravky Talent, Dithane DG Neotec a Horizon 250 EW a u broskvoní kromě vyjmenovaných fungicidů navíc dobře působí i přípravek proti padlí Kumulus WG. Ve stejnou dobu lze pozorovat především na broskvoních případně dále na slivoních, třešních či meruňkách projevy suché skvrnitosti listů. Na listech jde především o oranžové až červenající skvrny tmavěji lemované, skvrny se zvětšují,

splývají a pletivo uvnitř skvrn vypadává, čímž vzniká dírkovitost listů. Tato choroba má i nekrózy na výhonech a na pupenech, ale v letním období se především objevují na plodech drobné nachové skvrny, které se růstem plodů zvětšují a splývají, dále hnědnou a nakonec až černají. Skvrny se pak propadají a korkovatí. Během vegetace při projevech na listech a případně na plodech má nejlepší účinnost při ošetření Talent nebo Antre 70 WG. Preventivně je třeba udržovat vzdušné koruny a při ošetřování peckovin uplatňovat preventivně i přípravky s vedlejší účinností proti suché skvrnitosti – Dithane DG Neotec případně Merpan 80 WG. Ošetření se podle potřeby opakuje 2–3× v intervalu 10–14 dnů. Důležitý je poznatek, že výskyt této choroby významně redukuje především podzimní, předjarní a jarní ošetření měďnatými fungicidy. (Champion 50 WP, Kuprikol 50 ev. 250 SC, případně Korzar).

Po 10. červnu začíná nálet mouchy vrtule třešňové. Ta způsobuje červivost třešní. Pozor – zde bylo optimálním řešením použití přípravku Calypso 480 SC. Dá se nahradit a je povolen k ošetření třešní i višní Mospilan 20 SP. Proti vrtuli ošetřujeme vždy dvakrát v deseti až čtrnáctidenním intervalu. První postřik proti dospělcům se provádí v době jejich zvýšeného náletu na signalizační žluté desky, (asi 7 den od začátku výletu ze země na lepové desky). Ošetření proti nejmladším larvám se provádí v době maxima vykladení vajíček, tj. asi 14–17 dní od začátku výletu dospělců. K ošetření višní proti vrtuli je povolen též Reldan 22.

Každoročně se na ovocných stromech a na bobulovinách vyskytují listové mšice. Zde nesmíme váhat a včas proti nim použít selektivní Pirimor 50 WG. Působí prakticky proti všem mšicím.

V červnu vyžaduje réva vinná zvýšenou pozornost při chemické ochraně. Nejprve, obvykle

začátkem června, v období těsně před květem nebo nejpozději na začátku kvetení révy vinné, musíme provést další obligátní ošetření proti plísni a padlí révy vinné. Protože v této fázi vegetace u padlí nastupuje a u plísně trvá období vysoké citlivosti k infekcím, musíme upřednostnit intenzivně působící přípravky. Tuto vlastnost splňuje např. TM směs Acrobat MZ WG nebo Cassiopee 79 WG nebo Verita (proti plísni) + IQ-Crystal (proti padlí). Po prvním ošetření touto směsí při začátku kvetení provedeme po 10–12 dnech další dvě ošetření proti padlí a plísni révy vinné podobně nakombinovanou směsí jako při předchozí aplikaci. Tuto výše uvedenou kombinaci je možné použít během vegetace celkem třikrát.

Po sklizni jahod je nutné ošetřit jahodiště. Pokud se nám vyskytne bílá či fialová skvrnitost listů jahodníku, sežneme porost a ošetříme přípravkem Dithane DG Neotec. Vždy bychom však po sklizni měli likvidovat roztočika jahodníkového. Je zde povolen přípravek Vertimec 1.8 EC.

Červen je měsícem, kdy u zeleniny a brambor hrozí masivní výskyt plísní a houbových chorob.

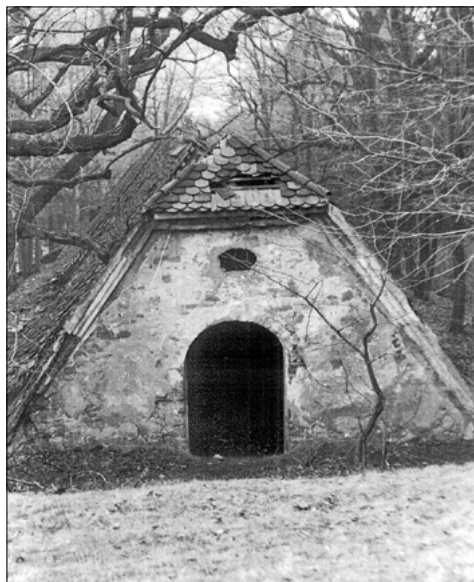
U rajčat je to především plíseň rajčete. Proto musíme rajčata za deštivého počasí a za střídavých teplot opakovaně preventivně ošetřovat. Jako vhodný se jeví použít před sklizní Acrobat MZ WG (0,25 %) – nová WG formulace přípravku má při používání u rajčat ochrannou lhůtu dokonce jen 3 dny. Během sklizně je potřebné vystřídat ošetřování jiným přípravkem (např. Ridomil Gold MZ Pepite), má též výhodnou, velmi krátkou ochrannou lhůtu (3 dny).

U brambor hrozí výskyt plísně bramboru a poškození natě mandelinkou bramborovou. Proti plísni bramboru je třeba provést první ošetření při zapojení bramborové natě v řádcích. I zde se opět jeví jako spolehlivý Acrobat MZ WG v koncentraci 0,25%. Je vhodné ho střídat s účinným nově zaváženým přípravkem Revus Top (6 ml/2–6 l

vody/100 m²). Má ochrannou lhůtu pouze 3 dny. Proti mandelince jsou již dnes prakticky neúčinné pyrethroidy (např. přípravky typu Decis, Karate se Zeon technologií 5 CS eventuálně i jiné). Pokles účinnosti vykazují již i organofosfáty. Výborně zde působí neonikotinoid Mospilan 20 SP a nebo odlišný, šetrný přípravek SpinTor.

U cibule proti plísni česnekovitých (dříve cibule) je spolehlivě účinný Acrobat MZ WG, který vystřídáme přípravkem Ridomil Gold MZ Pepite. Začátek června je opravdu nejzazší termín, kdy je třeba zahájit preventivní ošetřování cibule. Ten, kdo pěstuje okurky na záhonech, se pak neobejde bez pravidelného preventivního ošetřování porostu proti plísni dýňovitých (dřívější název – plíseň okurky). I zde se opět nejlépe osvědčuje kombinovaný přípravek Acrobat MZ WG (0,25 %) a Aliette 80 WG (0,2 %). Acrobat opět použijeme před nástupem plodnosti, naproti tomu přípravky Aliette, nebo Previcur Energy případně strobilurin Ortiva můžeme využívat i během sklizně – vždy je aplikujeme ihned po otržení plodů, všechny mají totiž velmi krátkou ochrannou lhůtu – 3 dny. Ten, kdo má k dispozici Kuprikol 50, může tento přípravek použít preventivně na začátku ošetřování. Hodí se sice proti všem výše uvedeným houbovým chorobám a plísním u zeleniny a brambor, a to v koncentraci 0,4 %. Je však třeba si uvědomit, že jde pouze o kontaktní přípravek, který působí jen preventivně. Naopak při masivním infekčním tlaku a při prvních příznacích napadení plísněmi na uvedených druzích zeleniny a na bramborách se musí ihned použít výše uvedené účinnější přípravky (Acrobat MZ WG, Ridomil Gold MZ Pepite, Aliette 80 WG), protože tyto mají kromě základní preventivní účinnosti i krátkodobý kurativní účinek, a navíc hluboce pronikají do pletiv zeleniny či brambor. Tak např. systémový účinný Aliette 80 WG má především preventivní účinek ale i krátkodobý kurativní účinek (pouze do 48 hodin po vzniku infekce).

Český zahrádkářský svaz

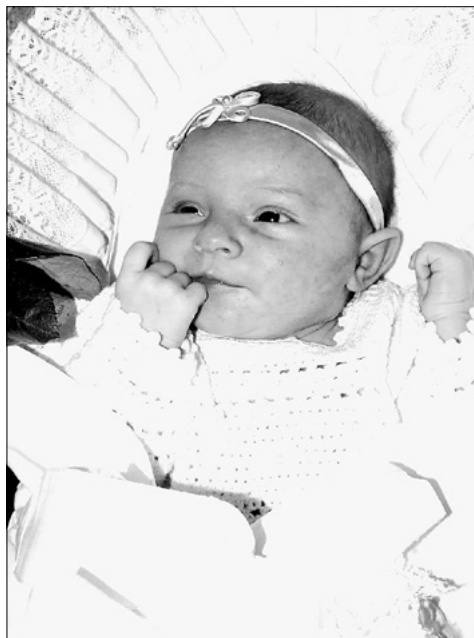

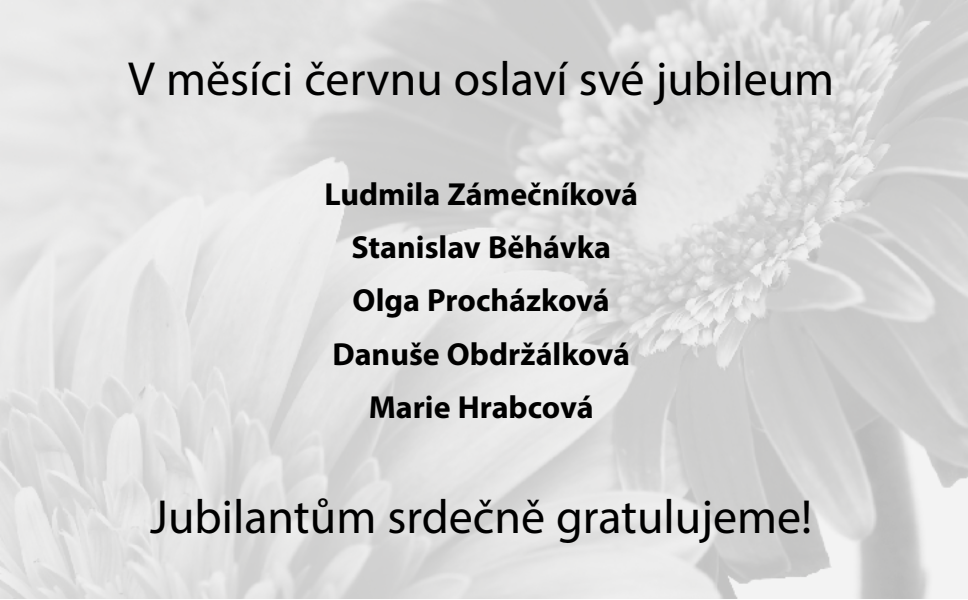
Historické snímky ze Chřibů dnes 95letého pana Vojtěcha Rosůlka ze Starého Města jsme mohli vidět od listopadu loňského roku do letošního dubna v Muzeu Podhradí Buchlovice. Dnes jsme pro vás vybrali celkem čtyři snímky. Na prvním vidíme dávno neexistující střechu nyní zcela zchátralých sklepů pod Buchlovem (1975), na další pak mílíře na Pile na rozhraní 60. a 70. let. Dolní fotografie představují dutý buk v Divokém parku pod Buchlovem (1964), který byl zván „telefonní budka“, a úzký dřevěný můstek přes hlubokou rokli na tzv. Pánově chodníku pod hájovnou za Buchlovem (cca 1970).

Dne 12. května proběhlo v zámecké sala terreně vítání nových buchlovických občánků do života. Tentokrát jsme přivítali (zleva) Magdalenu Zapletalovou a Davida Strýčka. Při této příležitosti oběma dětem přejeme všechno nejlepší, hodně štěstí a zdraví. (foto ing. Miroslav Smatana)

V měsíci červnu oslaví své jubileum

Ludmila Zámečnicková

Stanislav Běhávka

Olga Procházková

Danuše Obdržálková

Marie Hrabcová

Jubilantům srdečně gratulujeme!

O věrnosti

*Kde jste,
vy letní prázdninové
večery slovácké?
Kdy den za dnem
touže pěšinkou
kráčel jsem
mezi poli
a zahradami
zas kolem hřbitova,
kde zástupy milých mých
mi na pozdrav
mávaly ...*

*Slunko se sklánělo
za hory Hřiběcí,
Buchlov s Barborkou
v zlatých paprscích
mi přátelsky zpívaly –
slovy
tady zůstaň
nám věrný
a tady buď!
Už nikdy
neodcházej!*

Miloslav Hrdý

Pozdrav ze St. Huti.
 Ihr se habt mit eurer
 mir & mirer Mittelebter
 von eurer mit 4 Kilo
 Litapenhalten von
 Zuckerlaster. Und für
 die Kolditank sief mir
 liffen und Nurtelup
 Mit Handl. & Gr. v. J. Riffe
 Karlitz

S dnešními starými pohlednicemi přicházíme do nedalekých Starých Hutí, uzavřených hluboko v chřibských lesích. První pohlednice byla odeslána roku 1905 a druhá byla vydána někdy ve dvacátých až třicátých letech minulého století.

Některé místa našeho katastru obývají poměrně vzácní a řidce se objevující motýli, ke kterým patří i bělopásek topolový (limenitis populi). Jde o ohrožený druh, který se lokálně vyskytuje na okrajích vlhčích lesů. Pokles jeho početnosti je způsoben změnami v lesním hospodaření – úbytek vhodných stanovišť se vzrostlými osikami. (foto -bž-)

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

(periodický tisk územního samosprávného celku)

Vydává městys Buchlovice, náměstí Svobody 800, 687 08 Buchlovice, IČ 00290866,
tel.: 572 595 120. Vychází měsíčně, řídí redakční rada, výkonní redaktori Mgr. Pavla Večeřová,
Mgr. Vlastimil Kořínek, Bořek Žižlavský. 350 výtisků. Cena 19 Kč

Registrační číslo MK ČR E 13102

Redakční rada si vyhrazuje právo upravovat příspěvky.

Sazba Vít Kučera, tisk HUDEC print, s.r.o., Buchlovice